

Bekendtgørelse om procedurer for afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter og naturtyper for så vidt angår anlæg af kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet¹

I medfør af § 1, stk. 2, og § 20, stk. 3 i lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 18.

januar 2024, fastsættes efter bemyndigelse:

§ 1. Afgørelse af, om aktiviteter vedrørende etablering, udvidelse, eller fjernelse af havne, som ikke er omfattet af lov om havne eller lov om Metroselskabet I/S og Udviklingsselskabet By & Havn I/S, etablering, udvidelse eller fjernelse af kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering, udvidelse eller fjernelse af faste anlæg m.v. på søterritoriet har forårsaget en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffes af Kystdirektoratet.

§ 2. En miljøskade på beskyttede arter og naturtyper eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter og naturtyper forstås i overensstemmelse med §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven.

§ 3. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer erhvervsmæssig aktivitet vedrørende etablering, udvidelse eller fjernelse af havne, etablering, udvidelse eller fjernelse af

¹ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EF-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006 nr. L 102, side 15.

kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering, udvidelse eller fjernelse af faste anlæg m.v. på søterritoriet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, hvis skade eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd, udvist af den pågældende.

§ 4. Den ansvarlige for en overhængende fare for en miljøskade skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge den overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette Kystdirektoratet om alle aspekter ved situationen.

§ 5. Kystdirektoratet påser, at forpligtelserne, jf. § 4, opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 1.

§ 6. Kystdirektoratet kan påbyde, at den ansvarlige for driften skal give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadelovens regler. Den ansvarlige for driften kan påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden påvirkning af naturen eller miljøet.

Stk. 2. Påbud kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en påvirkning af naturen eller miljøet. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 3. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan Kystdirektoratet meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. skal gennemføres ved den ansvarlige for driften.

Stk. 4. Påbud efter stk. 3 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 7. Kystdirektoratet skal træffe afgørelse efter § 1 eller § 8 på anmodning fra en klageberettiget efter § 11.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Kystdirektoratet kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

§ 8. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer Kystdirektoratet afgørelse herom, uanset at det ikke efter § 3, stk. 2, kan fastsættes, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 9. Kystdirektoratet sender afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljøministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige for miljøskaden.

Stk. 2. Kystdirektoratet offentliggør afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser efter §§ 1, 7 og 8 meddeles, udover til adressaten, skriftligt til de klageberettigede personer og organisationer, jf. §§ 11 og 12.

§ 10. Afgørelser efter §§ 1, 7 eller 8 og påbud efter § 6 kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser efter § 1 kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelser efter miljøskadeloven, og klagen indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

Stk. 3. Klage har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet beslutter andet.

Stk. 4. Miljø- og Fødevareklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i klage efter bekendtgørelsen, når sagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 5. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 11. Afgørelse efter §§ 1, 7 eller 8 kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) enhver, som berøres eller kan forventes at blive berørt af en miljøskade,
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 4) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 5) lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål.

Stk. 2. Ved klage efter stk. 1, nr. 3, 4 og 5 kan Miljø- og Fødevareklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved at indsende vedtægter eller på anden måde.

Stk. 3. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til Kystdirektoratet ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for Kystdirektoratet. Kystdirektoratet skal, hvis det vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra Kystdirektoratet med direktoratets bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 4. Videre sender Kystdirektoratet klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender det samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 5. Kystdirektoratets videregivelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 6. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal Kystdirektoratet snarest videre sende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 3, 4. og 5. pkt., og stk. 4 ikke anvendelse.

§ 12. Påbud efter § 6 kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen og
- 2) enhver, som berøres eller kan forventes at blive berørt af en miljøskade.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, påbuddet er meddelt. Klagen indgives skriftligt til Kystdirektoratet, der videre sender klagen og sagens akter til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

§ 13. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at give underretning til Kystdirektoratet efter § 4, stk. 2
- 2) undlader at træffe foranstaltninger efter § 4, stk. 1, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 6.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 9. december 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 893 af 21. juni 2016 om procedurer for afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter eller

internationale naturbeskyttelsesområder for så vidt angår anlæg af kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet ophæves.

Miljø- og Ligestillingsministeriet, den xx. november 2024

Magnus Heunicke

/ Steen Jensen